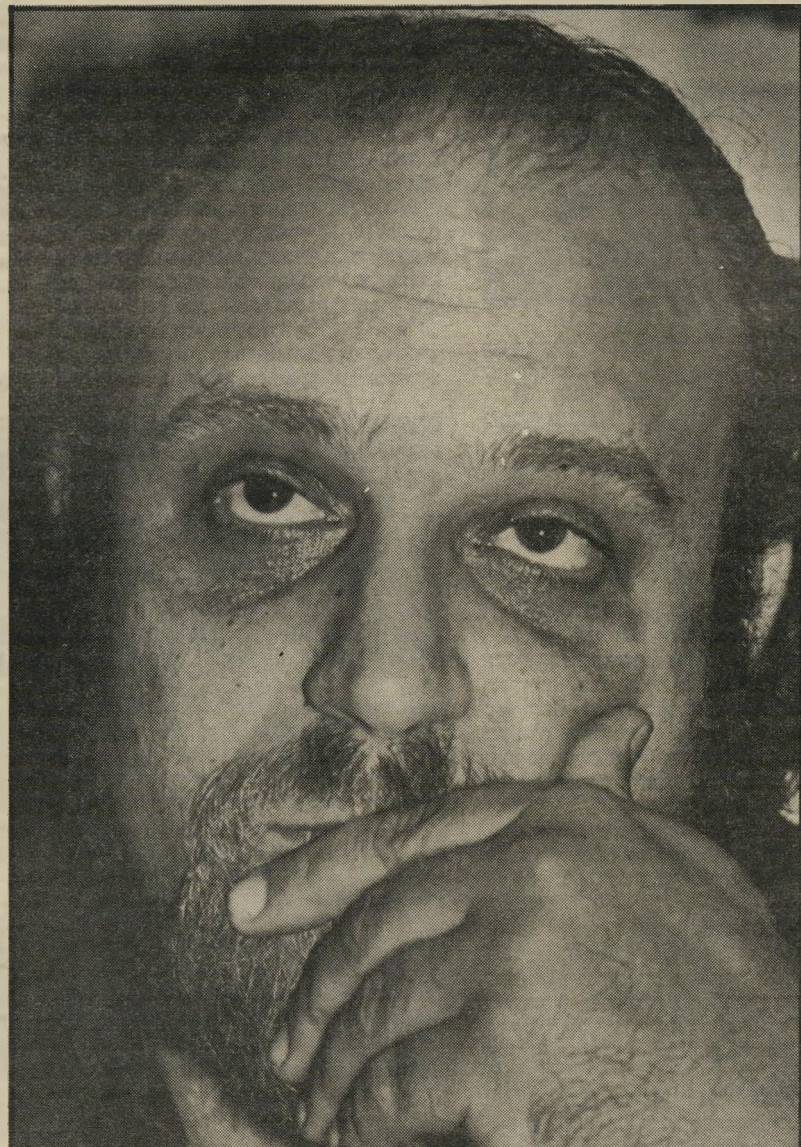

עומרי ניצן, המנהל האמנותי של תיאטרון חיפה, מדבר על יחסי המבקרים והתיאטרון, מאשים את המבקרים בשטחיות, בצעקנות ובסנסציוניות, מדבר על תיאטרון פוליטי ומספר על מאמציו להביא לתיאטרון חיפה קהל צופים ערבי. ניצן, שהתחיל את הקאריירה שלו כבימאי בגיל 20, אומר על המבקרים:

„חנן עזרן היה מעורר. חארי לעצמך איך הטלוויזיה מייבשת את האנשים!“

„מגיל 9 ידעתי שאוהיה בימאי. היה לי תיאטרון בובות בחוץ עגלתיחה שבניתי בעצמי“

„בלהקת פיקוד-מרכז הייתי חבר של שלומית אהרון, ומגיש דפליקוח לשלמה בר-אבא“

„היה לי קהל יצא מהכלל לתיאטרון הבובות: אחותי הקטנה“

„בגיל 23 בימתי ב-הבימה“ ישבתי שם שבע שנים כבימאי ב'ת, ועמור לו אצלי מקום חם בלב“

„היה לנו תיאטרון בחיכוך. היו בו מיכל גוברין ומיכה לוינסון, היום בימאים; המחזאי היה חנן עזרן“

ראיינה שרית ישי

„הביקורת מזכירה לי“

שיטת הדיונים החפודים!

היהודי והעם החי בארץ-ישראל. תיאטרון חיפה כמעט שאינו מעלה מחזות מיובאים. בתיאטרון חיפה אי אפשר לראות מחזות כמו „כולם היו בני“, „תשוקה“, „שקרים“ ומחזות אחרים, המועלים ב-הבימה וב-קאמרי, מחזות צרפתיים, אנגליים, אמריקאים. דומה כי תיאטרון חיפה, במובן הזה, אינו קופא על שמריו. גם העובדה שהתיאטרון העלה את „האי“ בערבית, מוסיפה לו כבוד. בחיפה, ביתו של

תם) – אירגנו עבור אורחיהם חוויה תרבותית ממדרגה ראשונה. היתה זאת הצגת „האי“, בביצוע המעולה של מכרם חורי ויוסף אברורדה. נדמה לי ש-האי היא ההצגה החשובה ביותר המועלית בימים אלה על קרשי התיאטרון בארץ. תיאטרון חיפה הוא תיאטרון מעניין. מבט אחד בלוח הרפרטואר שלו מגלה שורה שלמה של מחזות מכאן ומעכשיו, מחזות אקטואליים, מחזות הנוגעים למהות העם

ונסע ללמוד ב-דרמה-סנטר בלונדון. איש צעיר, בוגר להקת פיקוד-מרכז, משוגע לתיאטרון ורציני להחריד. כאשר הוזמנתי עם אחרים, לסוף-שבוע של תיאטרון בעיר הכרמל. ניצן, ביחד עם המנכ"ל הצעיר של התיאטרון, נועם סמל – שגם עליו ידענו, עוד כשהיה צעיר, שהוא יהיה פעם מפיק ידוע או אמרגן ידוע או מנהל-תיאטרון ידוע (והוא אכן היה שלוש-

עוד כשהיינו צעירים וחולמים ידענו כולנו דבר אחד: עומרי ניצן יהיה בימאי-תיאטרון. אפשר להגיד על עומרי ניצן, המנהל האמנותי של תיאטרון חיפה, שהקאריירה שלו אינה בבחינת הפתעה. כבר בגיל 9 הוא ידע שרצונו להיות בימאי-תיאטרון. וכבר בגיל 17 ידעו הכל שזה מה שהוא יעשה בחיים. בהיותו בן 20 קיבל הצעות מתיאטרון „בימות“ ומתיאטרון חיפה. הוא סירב לכולן